

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaș, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In fața alegerilor

In fața alegerilor cari ne sunt în prag, se cade să ne dăm seama, și tineri și bătrâni, și plugari și negrețe, ce se cere dela noi când suntem chemați în fața urnelor de votare.

Mai întâi de toate trebuie să știm că alegerile pentru parlament sunt un lucru foarte mare și de-o nesfârșită însemnătate, atât pentru țară, cât și pentru noi toți, cetățenii ei. Parlamentul este marele sfat al țării, unde se frământă și se pune la cale fericirea noastră a tuturor. Este ca și când tu, alegătorul, tu cetățeanul, ai da suflul și pâinea în mâna semenului tău și i-ai da dreptul, ca el, după a lui bunăvoință și cuminenție, să-ți împartă porția de hrană de fiecare zi, de fiecare ceas. Apăsând pecetea de votare pe-o listă, pe un anumit semn de alegere, însemnează, că dai soarta ta, a copiilor tăi, a familiei, a comunei, a județului, a țării întregi, pe mâna partidului cutare sau cutare. Ziua de mâine, norocul tău și al nostru, al tuturor, va fi așa, cum îl vor făuri cei pe cari îi trimitem să ne reprezinte în așa numitele Corpuri Legiuitoare. Ce fac parlamentarii în casa țării, ce leagă și desleagă ei acolo, aia tragem, aia viețuim noi acasă, lângă plugurile noastre, lângă negoțul sau lângă peana de slujbă care ne hrănește.

Alegerile nu sunt, deci, lucrul de glumă, de petrecere, de batjocură, sau de hărțuire netrebnică. Cu alegerile se chealuiesc milioane și milioane de lei, cari nu trebuiesc să meargă în vânt, degeaba. Ele nu sunt, ca cutare sau cutare să-și bată halapă pe pungile și pe omenia noastră, ridicându-se la cinste și la putere fără vrednicie, iar noi să întindem acasă din gramazi și să pățim pe urma ușurătății de-a fi votat pentru o sumetrie, sau pentru o făgăduială deșartă.

Alegerile sunt sarea din bucate. Cum ne vom săra, așa vom mânca.

În locul al doilea, trebuie să chibzuim ca toată seriozitatea că, dintre semnele celea multe cari ne ser pecetea de vot, în care să-i dăm încrederea noastră? Astăzi peștorii de votari s'au înmulțit peste măsură și alegătorul, când se află singur în cămăruța de votare, se află în fața unui codru întreg de semne și de nume. Pe care să bată ștampila?

Întrebarea este, fără îndoială, foarte grea și lacurată. Că toate partidele făgăduiesc lucruri bune, toate se laudă că vor aduce fericirea țării și a noastră.

Noi, aici la gazetă, nu vrem să cum-pănim conștiința nimănui, nu tragem pe nimenea de mână, să voteze într'un fel sau altul. Inșă facem băgători de seamă pe alegători la următoarele împrejurări, dictate, poruncite de orice minte sănătoasă și de greutatea timpurilor pe cari le trăim:

Cei cărora le dăm votul nostru, să fie, întâi de toate, oameni cu suflete credincioase, să fie oameni ai lui Dumnezeu, cinstitori de biserică și de așezămintele ei, oameni cari trăiesc precum cred, adevărați creștini dela gură ci și după fapte și purtare. Cine îți arată ție crucea și evanghelia, iar el trăiește păgânește, păgân este și păgânătatea e mama lui. Dela unii ca aceștia nu putem aștepta nici un bine, nici o omenie. Hulitorii de biserică, hulitorii de lucruri sfinte, n'au ce căuta în parlamentul unei țări cu credință în Dumnezeu, cum suntem noi.

Alegătorii fiind oameni ai credinței, nu pot să aibă încredere în aceia, cari caută să-și facă propagandă din bălăcărirea altora; nu se vor ortăci cu aceia, cari le strigă într'una hoți și tâlhari la cei ce nu sunt în tabăra lor. Hoții și tâlharii nu la alegeri trebuiesc arătați, ci la tribunale și la judecăți. Iar cine nu are alt temei de vorbă și de propagandă, decât terfelirea adversarului său, acela dovedește că n'are el însuși ce se se lauda.

Alegătorii nu vor lua de bani buni nenumeratele făgădueli cari se fac în apropierea ghișeelor și a urnelor de votare. Acum sboară vagoanele de porumb, sboară școlile, bisericile, sboară podurile peste râuri, sboară drumurile petruite, cum sboară fulgii în bătaia vântului. Se făgăduiesc ajutoarele și bunătățile cu ridicata, cu carul. Inșă este un cuvânt înțelept din bătrâni, care spune: „Înțeleptul făgăduiește, iar nepriceputul trage nădejde”. Cine se lasă ademenit de promisiuni și făgădueli, însemnează că își vinde dreptul său pentru un bid de linte, ca Esau din istoria Legii vechi. Omul cu temei, nu după promisiuni se cunoaște, ci după viața cinstită pe care o duce el însuși.

Alegătorii nu se vor lăsa ademeniți de oameni necunoscuți, cărora până la alegeri nici de nume nu le-a auzit, nici de polecră, de familie, de părinți. Azi răsar candidații din pământ, ca ciupercile după ploii călduțe. Inșă, cel mai cuminte lucru este să te legi de oamenii pe cari

li cunoști, de cei cu cari ai trăit alături, cu cari ai luptat împreună, cu cari ai împărțit și binele și răul, ani și ani de rândul. Tragere re inimă nu poți spera decât dela acela, care te cunoaște, îți știe păsurile și necazurile, și îl ai aproape de tine, să-i poți deschide ușa la un caz de lipsă! Unde-i inima ta curată cinstită, acolo să fie și votul tău.

Asta nu înseamnă însă ca toți părliții, toți haihulii cari cunosc o slovă, ori inoadă o înjurătură, să ajungă candidați și să fie sprijiniți de vecinii sau cunetrui lor. Azi, cine apucă o pereche de pantaloni domnești pe trupul lui: se leagă și el de un semn și se proclamă „candidat”. În parlament trebuiesc însă minți ascuțite, luciite prin școli, cari să fie harnici nu numai a striga, ci și a judeca cuminte și înțelept! Cine nu-i harnic să aibă acasă la el un rost, o gospodărie, cum să gospodărească o țară, o nație?

Alegătorii se vor feri ca de foc de cei ce îndeamnă la bătăi, la nesupunere față de legi, la turburări, și, mai ales de aceia, cari hulesc țara și legile ei. Unii ca aceștia sunt dușmanii neamului nostru și locul lor nu este în parlament, ci la răcoare, în temniță, ori peste graniță, la dușmani.

Sticlă care nu se sparge. Un inginer japonez a inventat o sticlă care nu numai că nu se sparge, dar nici nu se creapă, chiar dacă puști în ea cu revolverul sau cu mitraliera. Guvernul japonez are de gând s'o folosească pentru scopuri războinice.

Pentru ce sunt scumpe mărfurile? Toată lumea se plânge că mărfurile sunt foarte scumpe, față de roadela hotarelor noastre. Țăranul nostru vinde bucatele sale cât se poate de ieftin, și cumpără culele, vasele de fier, sticla și atâtea altele din cale afară de scump. Iată câteva pilde: Culele se vând în străinătate cu 7 Lei kg., la noi cu 12; vasele de fier se vând în străinătate cu 30 Lei kg., la noi cu 70 Lei; sticla în străinătate cu 40 Lei, la noi cu 120; cementul cu Lei 5.000 vagonul, la noi cu 18.000. Și acum, oare pentru ce? Pentru că fabricanții noștri să poată câștiga cât mai mult, dar mai ales membrii din consiliile de administrație ai acestor bănci. Date-rița guvernului este, să scadă prețurile tuturor mărfurilor, ori apoi să scadă vama, ca să se poată aduce din străinătate toate aceste mărfuri. În cazul acesta țăranul nu l-ar păsa și dacă ar rămânea ieftine roadela câmpului, pentru că și mărfurile cumpărate de el s'ar ieftini.

Isus pe ulițele săracilor

Ceeace mai mult mi-a atras atențiunea în evanghelia de astăzi, a XI-a după Înălțarea sfintei Cruci (Luca 14, 16—24), sunt cuvintele: »Tești curând la căle și la ulițele cetății și adu aici săracii și cunștii și orbi și schlopți». De aceea e bine să-l vedem astăzi pe Mântuitorul, cum a fost prietenul și binefăcătorul săracilor 1) în toată vremea vieții sale pământene și 2) de când se ascunde sub formele pâinii și a vinului pe sfintele noastre altare.

1. Când au venit solii sf. Ioan Botezătorul la Isus întrebându-l: »Tu ești cel ce vine, au pe altul să așteptăm?», Isus le răspunde: »Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți; orbi văd și schlopți umblă, leproși se curătesc și surzi aud, morți se scoală și săracilor bine se vestește» (Matei 11, 4—5).

La capitoul 15, la stih 30 și 31 ne povestește sf. evanghelist Matei că »s'au apropiat către dânsul gloate multe, având cu sine schlopți, orbi, muși, schilavi și alții mulți; și i-au aruncat pe ei la picioarele lui Isus și i-au vindecat pe ei, încât se mirau gloatele vădând pe mulți grând, pe schilavi sănătoși, pe schlopți umblând și pe orbi vădând, și măriașii pe Dumnezeuul lui Israel».

»Odată, intrând în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui săcând și aprinsă de friguri. Și s'a atins de mâna ei, și o au lăsat frigurile, și s'a sculat și slujta lui.

Iară făcându-se seară, adus-au lui pe mulți îndrăciți și scolea duhurile cu cuvântul, și pe toți cei bolnavi îi vindeca». (Matei 8, 14—16).

Dar și mai mult vedem cât de mult ținea el la săraci din istorisirea sf. evanghelist Marcu 6, 58—56: »Și trecând au venit în pământul Ghensaretului, și ieșiră la vad. Și ieșind ei din corabie, îndată i-au cunoscut. Și înconjurând ei toată laturea aceea, au început a aduce bolnavi cu paturile unde aștau că este el. Și ori unde intra în sate sau în cetăți, sau în orașe, puneau la ulițe pe cei bolnavi, și-l rugau; măcar de poalele hainelor lui să se stingă; și câți se atingeau de el se mântuiau».

De altă dată vindecă pe un leproș zicând: »voiu, curățește-te» și îndată s'a vindecat lepra lui (Matei 8, 3). Cu alt prilej a deslegat limba și a deschis urechile unui surdomut (Marcu 7, 31—37). Sf. Luca ne povestește (7, 11—16) cum a vindecat pe fiul unul născut al văduvei din Naim. La sf. Marcu citim (7, 25—30) cum a vindecat pe fata, care avea duh necurat, a unei păgâne din Fenicia Sirului. Și tot la acelaș evanghelist citim că fiind popor mult foarte și neavând ce mânca, a chemat Isus pe ucenicii săi, și le-a zis: »mîlă-mi e de popor» și apoi a săturat patru mii de oameni (8, 1—9).

Și numai atât de scurt înșirate aceste fapte ale lui Isus dovedesc că el a fost cel mai mare binefăcător al săracilor pe care l-a văzut vreodată omenirea.

Și apoi învățăturile sale? Odată fusese invitat la masă de un om bogat. Iată ce sfaturi îi dă: »Când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii cei bogați, ca nu cândva să te cheme și ei pe tine și să fie răsplătire. Ci când faci ospăț, cheamă săraci, neputincioși, orbi, schlopți, și fericit vei fi, pentru că nu au ce-și întoarce: iară fie ți-se va răsplăti la învierca drepților» (Luca 14, 12—14).

Încă n'a fost om în lume, până la Isus, care să declare chiar fericiti pe săraci: »Fericiti cei săraci cu spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor» (Matei 5, 3).

Iar ca lumea să-și dea seamă, cum va judeca Fiul omului, la judecata din urmă lumea, ne asigură: »Adevăr zic vouă, întrucât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, mie mi-ați făcut» și »întrucât nu ați făcut unuia dintre acești mai mici, nici mie nu mi-ați făcut». (Matei 25, 40 și 45).

Ultima voință a sa, testamentul său, este: »Aceasta este porunca mea ca să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit eu pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca să-și pună cineva sufletul său pentru prietenii săi» (Ioan 15, 12—13).

2. Biserica l-a ascultat, și îndată, la începutul creștinismului, s'a îngrijit de săraci. Diaconii ce erau altceva decât ajutătorii episcopilor și împărțitorii darurilor la săraci? Biserica a fost care a deschis cele dintâi spitaturi, cele dinăi case pentru orfani și pentru săraci, în mănăstirile călugărilor și ale călugărițelor.

În țările catolice sunt o mulțime de asociații religioase cari n'au alt scop decât să ajute pe săraci. Așa sunt de pildă tovarășii sf. Vincențiu și a sf. Elisabeta, cari n'au alt scop decât ajutorarea săracilor. Membrii acestor tovarășii cercetează pe săracii din orașele mari, văd la fața locului ce le lipsește și se îngrijesc de ajutorarea lor sufletească și trupească.

Călugărițele catolice apoi îl urmează întru toate pe Isus. Ele susțin case pentru săraci, pentru orfani, pentru bătrâni și spitaturi. În orașul Reims de pildă este un spital condus de călugărițe în care se primesc numai bolnavii respinși de alte spitaturi pentru urințenia boalei. Intrând odată la acest spital o delegație a orașului, n'au

Foița „UNIRII POPORULUI”

Moș Crăciun...

Mieului meu prietin, Leiu

Moș Crăciun din țara lui

Se grăbește ca s'ajungă

Mai de timpuriu la noi,

Fiindcă are-o cale lungă

De făcut...

S'apoi cu greu

El se târzie prin lut.

Sacu-i plin,

Păru-i cărunți

Și, o, câți copii nu sunt

Buni și răi

Care-așteaptă jucării,

Puști și cai cu surgălăi

Sânii și soldași mărunți

Și moșnegi de ciocolată

Gârboviți și toți cărunți...

Cu o zi, două, mai nainte

Moș Crăciun dac'ar sosi,

Un pic s'ar mai odihni

Că-i bătrân sârmanul moș

Și-i slăbit de-atâta frig.

Aplecat ca un cârlig

Se târește n'cet prin ger,

Dar și ingerii din cer

Il ajută căci e sfânt,

Când coboară pe pământ!

V. GR. FLUERĂȘ

Preacuraia Fecioară și fericita Bernadeta

Fapte și întâmplări de acum șaptezecisicinci de ani

de **Ștefan B. Dragu**

(Urmare)

teolog, Strassbourg

La stâncă, unde sf. Fecioară se arată, fântâna făcătoare de minuni curgea într-una din belșug și limpede, ca toate izvoarele cari țârnesc din crepăturile sălbatice ale stâncilor. Dumnezeuasca arătare, prin rugăciunile sale sfinte și prin mijlocirea sa de mamă, lasă ea prin acest izvor să curgă pe pământ ploaie bogată de haruri cerești. Din mai multe părți ale Franței sosseau scrisori La Lourdes, certificând vindecarea minunată a unui olog, a unui epileptic, sau a unui orb și a altor boale dureroase, pe cari doctorii cu toată știința lor le declaraseră incurabile (că nu se pot tămădui) și cari se vindecau prin folosirea apei, dela fântâna făcătoare de minuni.

În 16 Iulie 1858 Bernadeta simți că un glas lăuntric o chema să meargă iarăși la stâncă. Însă de data aceasta lucrurile iau cu totul o altă înfățișare. Prefectul județului și primarul orașului dădură poruncă aspră, că nimeni nu mai poate merge la stâncă, și nici să mai ducă apă dela acel izvor, îngrădind tot teritoriul între stâncă și râulețul Gave, ce curgea la poalele muntelui. În tot largul gardului erau plasați polițai, ca ordinul să se implinească până la ultima literă și cu oca mai mare sfincenie. Deci în astfel de împrejurări mica Bernadeta nu putea face nimic. În urmare chemarea lăuntrică pe care ea o simțea acum

o mână tot în fața stâncei, însă pe țarmurile drept al râului Gave. Aici nimeni nu putea să-i facă nimic. Cu ea împreună se găsea și altă lume, venită să cerșească mijlocirea de mamă și fără de margini a Sfintei Fecioară. Se așeză ca întotdeauna în genunchi și înșira una după alta mărgelele rozarului, zicând rugăciunile covenite. Era spre însărare, ora 8 seara. Abia își începu copila rugăciunea și dumnezeesca mamă a Dulcelui Isus i-se arată. Bernadeta nu vedea în fața ei decât stâncă, de care i-se părea că era tot așa de aproape ca și înainte. În deschizătura stâncii vedea pe Preacuraia Fecioară Maria zimbându-i cu multă dragoste și bunăvoință. Nici un cuvânt nu se deslipea de pe buzele sfinte ale Neprihănitei Fecioare. După câteva momente Regina Ceriului își plecă capul spre copila nevinovată și smerită, ca și când ar fi vrut să-și ieie rămas bun, zicând: »Sus în lăcașurile Părintelui cerese, nu peste mult mă vei vedea din nou, nu numai câteva clipe, ci o veșnicie întreagă». Sfânta Fecioară, după ce a învrednicit pe Bernadeta să i-se arete de 18 ori, acum luă calea spre cer, fiind aceasta cea din urmă arătare.

Vestea despre îngrădirea terenului, pentru că nimeni să nu se mai apropie de stâncă și de izvorul binecuvântat, a stârnit o mare turburare în oraș și în împrejurimi. Căci turhora le era cunoscute binefacerile multe ce sf. Fecioară le revărsa peste cei necăjiți prin aceea apă rară. Din depărtări mari veneau credincioșii smeriți și evlavioși ca să se închine sfintei Fecioare de Lourdes și să-și umplă un

putut sta în salele bolnavilor, atâta le-a fost de scârbă și ajungând la capetul spitalului, au întrebat-o pe superioara: »De când ești la acest spital?« »De 40 ani«, fu răspunsul. »Și ce-ți dă tăria ca să suporti aceste chinuri?« Atunci superioara a arătat, drept răspuns, spre capela în care se păstrează sfânta Cuminecătură.

Cele mai multe spitale de leproși sunt conduse de altfel de călugări sau de călugărițe. Renumitul părinte Damian, care murise în anul 1889, a îngrijit 16 ani de-a rândul pe leproși în insula Moloka, până s'a îmbolnăvit și el de lepră, trăind astfel încă 6 ani. Un englez protestant cu numele Stevenson i-a scris viața atât de frumos, încât își curg lacrimile citindu-o. Îndată după moartea părintelui Damian, i-a ocupat locul un alt preot catolic. Iezuiții conduc cu totul 133 spitale de leproși, iară călugării salesieni, au numai în Columbia, 3 astfel de spitale.

Și cine susține această dragoste în biserica noastră catolică? Isus Hristos, prietenul săracilor, celce se ascunde, de dragostea noastră, sub formele pâinii și a vinului, pe altarele noastre.

Părintele Iuliu

Oameni harnici

Din dările de seamă pe cari le publică tovarășii culturale, an de an, asupra muncii desfășurate, se poate vedea că în orașele și satele în cari sunt oameni harnici și cu tragere de inimă pentru luminarea poporului, s'au făcut lucruri frumoase. Nu mai încap aici nici o îndoială că e lipsă și de mijloace materiale, dar acestea chiar dacă sunt, și nu sunt oameni de inimă cari să le folosească, nu duc la nici un rezultat. Unde se găsește omul de ispravă, se urnește lucrul bun și fără ajutorul bănesc al cuiva.

Se mai vede din aceste dări de seamă, că sunt regiuni, sate, orașe, ai căror locuitori sunt mai desghețați, mai înțelegători, mai dornici de luminare, decât în alte părți. Cari, la întâiele îndemnuri, sar și ei să dea o mână de ajutor.

Și sunt încă destule sate, în cari oamenii nu se mișcă din înlemnirea lor și ascultă c'un fel de dispreț, orice îndemn spre lucru nou.

Mulți nu vor ori nu pot să înțeleagă, de ce este nevoie de o tovarășie culturală în satul lor. Îți spun, uitându-se peste umăr la tine: »Da ce? Nu avem școală în sat, ne mai trebuie una? Nu avem dascăl? Nu avem biserică? Ce ne mai trebuie nouă casă culturală și bibliotecă? Fie asta acolo, la orașe, la domni cari au vreme de citit«.

De, biserică în sat au avut românii decând s'au încreștinat, mai mică sau mai mare, de lemn sau de zid. Dar în bisericile acestea s'a slujit în limba slavonească până înainte cu două-trei sute de ani. Din ce pricină? Românii nu aveau știința de carte, nu aveau cultură națională.

S'a slujit apoi românește, dar de când a început să cânte câte un cor în bisericile noastre, și unde?

Au început corurile de 40—50 ani abia, și numai acolo, unde românii sunt mai luminați prin carte și școală.

Biserici am avut mereu! Dar de când se țin curate și se mătură regulat? De când se împodobesc cu flori și cu odăjdii bune și curate, de când avem pe potire vâlvuri albe, și pe altare mășărițe ca florile? Avem iar de vreo jumătate de veac numai, și numai acolo unde sunt reuniuni sau tovarășii de femei creștine, cari se îngrijesc de curățenia bisericilor.

El limpede, că oricare român mai

bucuros ascultă slujba în limba lui, decât într'o limbă străină, neînțeleasă; că mai mângaiat sufletește iasă din biserică în care a cântat un cor, decât dintr'una, în care a cântat pe nas un diac; că mai bucuros petrece într'o biserică frumos împodobită și curată, decât într'una plină de paiangeni, afumată și mucegăită.

Ei bine, toate aceste îmbunătățiri nu s'au născut din vânt ori din pământ ci din mintea mai luminată a omului. Iar oamenii mai luminați e firesc să se lege în tovarășii culturale.

Din aceste tovarășii se pot ivi lucruri tot mai frumoase, spre folosul și bucuria tuturor. Fără ele poate fi în sat biserică, cum a fost de sute de ani: nu va cânta în ea nici un cor. Poate fi și școală, cum'a fost de o jumătate de veac ori și mai de mult: nu va răsări în sat o bibliotecă, o casă de citire și șezători culturale.

Oamenii luminați sunt și primitori de adevăruri nouă, folositoare, și plini de hărnicie în înlăturarea de folos obștească. Cei întunecați, fără cunoștință, se scapă ușor spunând: »Apoi cum a trăit tata, voiu trăi și eu.«

Și nu poți să-i urnești din loc.

Asira

Nu învățăm nimic. Zilele trecute s'a predat liceului de fete »Regina Maria« din București noul său local, un adevărat palat. La preluare și serbare a fost de față și Dl. ministru Dr. C. Angelescu al Instrucțiunii, care s'a bucurat mult când a auzit că acest liceu are 14 clase bugetare și 2 extrabugetare, cu nu mai puțin de 710 elevi. — Pentru Dumnezeu, dar ce vor face atâtea elevi? Cu ce vor trăi? Cine le va da posturi? Cele rămase fără posturi ce vor face? Nu cumva vor sporii numărul șomerilor și a femeilor ușoare? Nu cumva se vor alege din ele bolșevicele cele mai înverșunate?

mic vas dela acel izvor, cu apă făcătoare de minuni — oleiu sau unt de lemn — pe care să o toarce, ca și un balsam binemiroșitor, pe ranele unui frate sau părinte, ținut la pat, de ani de rând și lăzându-și viața în durere și suferință. Evlavia credincioșilor uneori era de nefăvins. Nici poruncile aspre al prefectului, nici regulile strașnice ale primarului nu mai erau bogate în seamă. Lucrul acesta făcu pe deșteptii slujbași din județ să-și bage mințile în cap și să mai lase din părerile lor scâlceate. Deci după patru luni de chibzuială și cum-pănăială, văzură și ei că cele petrecute la stâncă nu sunt basme și povești de adormit copii, ci sunt lucruri adevărate, iar minunile sunt cunoscute în toată lumea și astfel îngăduiră credincioșilor să se apropie de stâncă și să ducă apa ce curge din munte.

Singur puterea bisericească mai trebuia doar să-și spună cuvântul său. Ca întotdeauna, ea nu s'a grăbit nici de data aceasta. Episcopul diecezei, care locuia la Sarbes — în cunoștință fiind prin preotul din Lourdes, despre cele 18 arătări, despre țâșnirea unui izvor, care nu era până atunci, despre multele minuni ce se făceau cu apa dela stâncă, știa el de toate acestea, și totuși nu voia să ieie nici o hotărâre. Mai știa el că dacă acestea vin dela Dumnezeu nu este putere pe lume să le poată împiedeca, oricât de tari și puternici s'ar crede slujbași necredincioșii ai statului... Lăsa deci puterea cerească să-și împlinească cursul și să-și înlătură opera. Când însă crezu de bine c'a zosit momentul prielnic să-și

spună și Biserica cuvântul său, numi o comisie din cei mai vestiți bărbați din dieceză, atât preoți cât și doctori, cari să se intrucească oricâte ori ar fi de lipsă și unde ar fi de lipsă, cercetând cu deamănuntul adevărătatea celor întâmplate cu privire la arătări și fântâna făcătoare de minuni. Ținta de căpetenie a acestor bărbați de seamă era de a face lumină într'o chestiune spinoasă și foarte mult desbătută. Însărcinare destul de anevoioasă și plină de greutate. Căci și atunci, ca și în zilele noastre, în lucrurile mari ale cerinței puterea neostoiată a celui necurat își vâra codița, punând piedeci prin întreprinderea puterilor civile din oraș și județ.

Încredințații episcopului ținură de lucru principal să vadă mai întâiu pe fericita vizionară, Bernadeta Soubirous, pentru care faptă ei se și îndreptară la Lourdes. Un examen foarte important avea deci să treacă copila în fața acestor bărbați de valoare. Însă Maica Sfântă, care a încredințat-o de 18 ori, să i-se arete nu întârzia nici în aceste momente să fie aproape de ea, s'o încurajeze și s'o lumineze ca ea să poată răspunde la toate întrebările, până la amănunte, asupra a tot ce cece ea a văzut și a auzit la stâncă. Mare le-a fost mirarea tuturor când au văzut că Bernadeta, deși a trecut multă vreme dela arătările cerești, ea povestește aceleași lucruri pe cari ea le povestise în fața comisariului de poliție. Nici e vorba mia mult și nici un cuvânt mai puțin, ci aceeași istorioară pe care ea o repeta ori de câte ori i-se cerea.

Urmasii apoi multele minuni pe cari sf. Fecioară le-a făcut prin apa dela stâncă. Aici însă greutatea era nebiruită. Căci de pretutindeni se anunțau vindecări ce se făceau prin această apă, fără ca să fi putut să se tămăduiască cu aisi un leac din lume. Luară prin urmare cele ce erau mai la îndemână, de vreme ce cele mai multe se întâmplaseră în jurul orașului Lourdes.

În forma aceasta într'un timp destul de lung, comisia întocmită dela vladicie putu să-și întocmească raportul său bine alcătuit și din abundență documentat. Episcopul îl primi și studii cu o bucurie nețărmurită, știind că prin aceasta se pune stavilă tuturor desbaterilor și certelor, cari erau atât de aspre și nemiloase, atât cu biserica cât și cu lucrurile sale sfinte. Dădu deci episcopul poruncă să se cumpere dela oraș acel loc binecuvântat dela stâncă și să se îngrădească. Apoi luă măsuri să se zidească o biserică frumoasă în amintirea veșnică a arătărilor Sf. Fecioare copilei Bernadeta Soubirous, precum și în memoria țâșnirii izvorului din stâncă și a neamăratelor minuni, cari s'au săvârșit pentru a cerceta adevărătatea arătărilor cerești. Toate acestea lucruri însăși episcopul le puse pe hârtie și le înaintă sf. Părinte la Roma, spre aprobare, îngăduind în aceeași vreme credincioșilor din dieceza sa cultul către Neprihănită Fecioară dela stâncă din Lourdes și de a putea face acolo procesiuni. După numeroase anchete și cercetări, făcute atât de episcop cât și de delegații sf. Părinte — timp de patru ani — ju-

Ce este mai nou în politică

În țară în noi

În fața alegerilor, cari vor avea loc în toată țara în ziua de 20 Decembrie, deocamdată toți politicienii nu au altă grijă decât *propaganda* sau cântarea de voturi. Partidele cari cer intrare în parlament sunt mai numeroase ca totdeauna. Pe la tribunale s'au depus o mulțime de liste, cu fel și fel de semne. Când vor ajunge în cămăruțele de votare, alegătorii bine trebuie să deschidă ochii, ca să nimerescă semnul pe care îl au în suflet și la inimă.

Satele sunt cucerite de propagandiști, cari caută să-îlămurească pe alegători, cu cine să fie și cu cine să voteze. Cale liberă au mai ales oamenii partidului dela putere, cari umblă nesupărați pretutindeni și fac propagandă câtă le place. Oamenii opoziției, în schimb, se plâng, că ba ici ba acolo sunt opriți de jendarmi și luați de scurt, să-și arete dreptățile. Dacă hărțile propagandiștilor ar fi bune, se află că sunt rele ale șoferilor cari conduc mașinile, li-se confiscă permisele de circulație, li-se opresc automobilele și oamenii opoziției sunt siliți să plece acasă, fără să fi putut lua contact cu alegătorii. Uneori automobilele eich n'au numere bune și iarăși împiedecare și necaz.

Acestea opriri fac însă mult sânge rău și alegătorii se înclădesc pe partidul dela guvern, care pierde astfel din voturi. Oamenii sunt necăjiți și pentru jendarmii cei mulți, cari au împănăat satele. Poporul ar dori să fie

alegeri fără prea multă pază, fiindcă el se știe pacinic și nu trebuie pus la ordine cu arma.

Unii dintre propagandiștii cari eutriază satele, folosesc și acum ocazii grele la adresa celor ce nu sunt în tabăra lor, contrarii sunt numiți și bălăcăriți în toată formă. Cei cari fac așa, rău fac. Alegerile trebuiesc să se ridice odată peste țigănie și să nu ne mai hulim unii pe alții, ca la ușa cortului. Poporul va ajunge să nu mai aibă încredere în nici o negreață. Astăzi îi spui tu hoț la eutare, mâine îți va striga el așa. Iar poporul va zice: fugiți dela mine, că suateți unii ca și alții. Mai ales când vede, că după alegeri, pizmașii de ieri își dau iarăși mâna frățeste și stau la aceeași masă.

Poporul se va întoarce cu scârbă de către asemenea propagandiști. Nici nu se cade să-i asulte pe hulitori, ci să le zică: lasă-mă în pace, stimabile, că din gură respălată vorbă curată nu poate ieși!

Noi, poporul, trebuie să-i învățăm cuvință și omenie pe propagandiștii oiafelniei.

Tot așa ar trebui să pată și aceia, cari făgăduiesc câte în soare și în lună, iar după alegeri li înghite pământul.

În Târnava-Mică

Listele candidaților din județul nostru le-am publicat într'un număr de mai înainte al gazetei. La *național-țărăniștii* față cu lista publicată de noi, s'a făcut o schimbare. Rev. Dr. Ioan Coltor s'a retras de bună voie din fruntea listei și în acest loc a intrat d. Dr

Augustin Popa profesor în Blaj, fost deputat și unul dintre cei mai tineri fruntași ai partidului. D-l Popa este fiu de țărani din Ciugudul de jos, jud. Turda, a învățat carte în școlile B'ajului și în străinătate, fiind totdeauna în cap de șir, între colegii săi. Satele din ținutul Târnavelor îl cunosc bine de când a fost secretar al Despărțământului „Astra”, și-l mai cunosc din cuvântările sale frumoase pe cari le-a ținut în Blaj cu prilejuri naționale. Deputat a fost la Satu-Mare până acum, iar în parlament, ca și în conducerea partidului, s'a dovedit un tânăr de mare viitor. La Satu-Mare a făcut mult bine poporului.

Al pătrălea pe listă este d. avocat *Boariu* din Iernut.

Celelalte liste sunt cunoscut, de mai înainte.

„Garda de fier” a fost desființată

Printre hotărârile a Consiliului de Miniștri partidul d-lui Zelea Codreanu, numit „Garda de fier”, a fost desființat, iar listele depuse de ea au fost anulate (rase). Desființarea s'a făcut cu repezeală mare și aproape toți candidații gărzii au fost ridicați de poliție și puși sub pază. Așa s'a făcut la București, la Iași, la Cluj, precum și în toate satele și orașele. Chiar și în orașul nostru au fost adunați cei bănuți că sunt gardiști, ori măcar au avut ceva legătură cu candidații d-lui Zelea Codreanu. Mai târziu au fost lăsați liberi.

A doua zi după desființarea gărzii, studenții dela Cluj și din alte orașe, vrând să serbeze ziua de 10 Decembrie și să amintească data când au început mișcările studențești în anii trecuți, au găsit armata care i-a oprit să se adune. Din această opreliște s'au născut imbutușeli, iar la Cluj au fost sparte mai multe geamuri mari la cafenelele „Metropol” și „New York”. O mulțime de tineri au fost arestați sub bunuiala de turburători ai ordinii și dați în judecată.

Asemenea arestări s'au făcut și la București și în alte orașe.

decata canonică a fost adusă în 18 Ianuarie 1862, prin cuvintele: „Cecace Bernadeta a văzut, este Preasfânta Fecioară Maria”. Iar Bernadeta, până la moartea sa, repeta fără încetare, cu umilință și tărie: „Am văzut-o da, am văzut-o”. Prin acest decret al Papii începă și șirul mare al pelerinajelor la Lourdes.

Nu mult după arătările cerești ce le-a avut fericita Bernadeta a intrat în călugărie, luând numele de Maria Bernard. Aici a dus o viață sfântă și nepătată, îngrijind de bolnavi și neputincioși. Sănătatea însă nu o ajuta, era mereu bolnavă. A murit o moarte sfântă în 16 Aprilie 1879 în vârstă de 35 ani.

În acest an, în 8 Decembrie, de sărbătoarea *Neprihănită Zămislire a sfintei Fecioare*, în biserică romană, Preafericitul Părinte Papa Pius al XI dela Roma, a înșira-to pe aceasta fericită vizionară în marele șir al sfinților, *deklarându-o de sfântă*, și încredințând pentru ea cultul pe care noi îl datorim tuturor sfinților din coriuri.

Astăzi lucrurile s'au schimbat cu desăvârșire la Lourdes. Sălbateca stâncă de odinioară a luat cu totul alt aspect. O bazilică măreață și strălucită, zidită chiar pe vârful stâncii, se înalță falnic spre cer. Mai în jos o altă biserică foarte încăpătoare, înăuntru numai marmoră, intră oarecum cu partea dinainte sub cea deasupra. În fața acestor pompoase biserici se întinde o esplanadă mare și încăpătoare în care se fac procesiunile cu sfântul Sacrament și cele cu luminările aprinse de seara. Pe acest frumos parc se află mai

multe statui, de o frumusețe rară, mai ales cea a sfintei Fecioare cu coroana pe cap. În locul unde Preacurata s'a arătat, acum se găsește o statuie mare și frumoasă de măr me naturală, purtând o haină lungă albă, învinsă cu un brâu albastru, cu mâinile împreunate, iar în mâna dreaptă îi atârână rozarul și pe cap poartă un văl alb frumos și mare. De de sub stâncă are forma de peșteră iar înăuntru se află un altar, unde se celebrează sfânta liturghie, pe timpul pelerinajelor. Tot în stâncă mai la stânga, curge pe mai multe robinete, leacul tămăduitor — apa de Lourdes — la care alergă mii și mii de oameni ca să-și aline necazurile sufletești și durerile trupești. Chiar lângă izvor e așezată scaldătoarea cu mai multe încăperi, unde mulțime mare de bolnavi și-au redobândit sănătatea, scăpând astfel de ghiarele nemiloase ale morții. În jurul stâncii, în imediata apropiere, se văd agițele, cani ocroteso pe bolnavii cari vin la Lourdes, apoi dincolo de râul Gave, se înalță mănăstiri de călugărițe și case de preoți și călugări, cari se îngrijesc de cele spirituale ale pelerinilor. Gânduri bune și creștine au făcut, ea pe timpul marilor pelerinaje, printre trimiși ai lui Hristos să se găsească preoți și călugări, cari să poată spovădui toate națiile de pe glob fiecare în limba de baștină.

Reședința vladicosască, care înainte se află la Tarbes, azi s'a mutat la Lourdes. Un birou, alcătuit din cei mai aleși doctori ai Franței, stau pururea de veghe, pentruca să constate, până unde merge puterea și știința

omenească și de unde începe degetul dumnezeesc. Micul oraș de munte, pe unde odinioară nici cale ferată nu trecea, azi a devenit un oraș în toată rănduiala, unde trenurile lungi și greoaie descarcă mii și mii de pelerini, veniți dela cele patru vânturi ale lumii, în fiecare an creștinii merg la stâncă din Lourdes, pentruca să se deie numai și numai rugăciunii, și de a cerei de la Nepătata Fecioară harurile de lipsă pentru a îndeplini bine marele pelerinaj al vieții, al căruia termin este ceriul. Unii merg să ceară grații spirituale în vederea mântuirii lor; alții merg să încredințeze Mariei grijile lor vremelnice; bolnavii merg să imploreze vindecarea lor; cu toții merg să se edifice prin spectacolul unei credințe vie și rugăciuni ardente.

Anul acest orașul Lourdes a fost un furtiv neisprăvit, unde se călcau om pe om. E adevărat însă că în acest an se împlinesc 75 de ani decând Preacurata Fecioară s'a arătat fericitei Bernadeta, și adevărat și aceea că sf. Părinte Papa dela Roma a îngăduit celor ce merg la Lourdes putința de a câștiga la stâncă binecuvântată — în acest an sfânt o indulgență plenară (iertarea totală a pedepsei vremelnice), așa încât aceste evenimente rare au ridicat cu mult numărul pelerinilor. Pe lângă toate acestea, stâncă din Lourdes este și rămâne pentru Francezi, cecace este Roma pentru Italiani.

Intâlnirea dlor Titulescu și Beneș

Domnul Titulescu, ministrul nostru de externe, a avut de curând o întâlnire cu d. Beneș, ministrul Cehoslovaciei. Intâlnirea s'a făcut în orașul Kosice unde Cehoslovacia i-au făcut ministrului nostru o primire foarte călduroasă și prietenească. Pretutindeni, pe la gări și prin oraș, a fost întâmpinat cu pâine și sare, și cu discursuri înflăcrate. Peste tot înseamnă că românii noștri Cehoslovaci au preamărit prietenia dintre România și țara lor. La Kosice d. Titulescu a spus:

— Nu, nu, niciodată nu ne vom învoi la revizuirea contractelor de pace! Revizuirea va însemna război! Așa să știe cei cari o cer.

Acestea declarații ale dlui Titulescu au fost primite cu furtunoase aplauze de către Ceho-Slovaci, arătând că sunt și ei cu toată puterea lor în potrița celor ce umblă după petecave de cai morți.

*

Din lumea largă

Hop și Bulgarii!

În Sofia, capitala Bulgariei, precum și în alte orașe ale vecinilor noștri de peste Dunăre, s'au ținut de curând un șir întreg de adunări, în legătură cu împlinirea celor 14 ani dela încheierea contractelor de pace. Și ce credeți, ce au făcut Bulgarii în acestea adunări? Au dat din mâni și din picioare, ca și frații lor dela Budapesta, că ei au sunt împăcați cu contractele de pace, încheiate de toate popoarele mari ale Europei, și le trebuie Dobrogea noastră, Tracia și Macedonia apuseană.

Au strigat sus și tare, că ei nu se vor împăca nimeni odată cu vecinii lor (adecă cu noi, cu Românii, cu Sârbii și cu Grecii) până nu vor câștiga ținuturile pe cari le cer. Și au încheiat adunările, strigând: „Jos contractele de pace!”

Precum se vede, boala „revizionismului” este lipicioasă și Bulgarii au câștigat-o repede de tot. Ei au uitat de câte nu i-au mântuit Românii în trecutul lor. Au uitat mai ales soartămintura de care i-au scăpat oștile Regelui Carol I. în 1913, din partea Sârbilor și Grecilor, după războiul cu Turcii.

Multe au uitat ei. Dar soldații noștri n'au uitat drumul Sofiei, pe care, la caz de lipsă, ușor l-ar găsi iarăși. Prin urmare, negustorii de zarzavat de peste Dunăre ar trebui să fie mai potoliți și să nu cânte pe aceeaș coardă cu groful dela Budapesta..!

Cei mai bravi corăbieri din Marea-Neagră sunt Românii

Vapoarele noastre de călători sunt celea mai sigure

Începutul lunii Decembrie a fost deosebit de furtunos pe Marea Neagră. Această mare fună din timpurile celea mai vechi are un nume foarte temut pe timp de viscole și furtuni. Chiar și în zilele noastre sunt rari marinarii cari se încumetă să plece pe Marea Neagră cu vapoare oricât de moderne și de mari. Nu de mult, în furtunile de dăunăzi, s'au nenorocit câteva vapoare în calea dela gurile Dunării spre Tarigrad.

Cu toate acestea marinarii noștri nu se dau bătăuți de valurile acestei mări primejdioase și fac adevărate bravuri, de cari se minunează și cei mai vestiți corăbieri. Iată o dovadă:

În ziua de 2 Decembrie a plecat dela

Constanța spre Salonic, pe-o mare grea, vaporul nostru „Principesa Maria”, ducând călători și mărfuri. Până în portul bulgăresc Varna vaporul românesc, luptându-se voinicește cu valurile, a făcut aproape 12 ceasuri. Noaptea la ora 11, pe-o mare și maiturburată, „Principesa Maria” a plecat și mai departe, spre ținta sa. Iată n'a fost ship să ajungă departe și s'a întors înapoi, la adăpost.

La ora 3, spre dimineață, căpitanul Paraschivescu a dat poruneă iarăși de plecare. Și vaporul a plecat, cu mare curaj, de s'au îngrozit bulgarii dela Varna. În timpul acesta stațiunea de telegrafie fără fir, primea într'una strigăte de ajutor dela vapoare primejdite. Românii însă totuș nu s'au îngrozit să plece. N'au luat în socotință nici vestirile de mare primejdie dinspre Bosfor, pe cari le telegrafia stațiunea de mare din Stambul.

„Principesa Maria”, condusă de bravi și marinari, tăia bărbătește valurile infuriate, cari se sbăteau și se ciocneau cu niște muni mănâși de cutremure.

În drumul cel cumplit, în un moment dat în cabinele călătorilor de clasa II, a izbucnit un fos dela firele electrice. Et a fost repede sties. Apoi, izbit de un munte de apă, vaporul s'a plecat prea mult spre o dungă, și a luat apă. Era de un metru valea în saloane și în cabine. Călătorii au crezut că le-a sunat ceasul din urmă. Însă căpitanul i-a liniștit, să nu le fie teamă, că nu e nici o primejdie. În clipele următoare „Principesa Maria” și-a luat echilibrul și despica cu aceeaș bravură valurile.

A doua zi vasul a intrat glorioș în portul din Constantinopol, spre uimirea tuturor vapoarelor cari au auzaseră să intre în Marea Neagră dela începutul furtunii. „Principesa Maria” a fost singurul vapor care a avut acest curaj. Zăriștii turci l-au ridicat pe umeri pe comandantul Paraschivescu și l-au încredințat de felicitări. Iar ca gloria să fie mai mare, iată că mai răzare, curând, un alt vapor dinspre furtunoasa mare..! Era vaporul „Carpații”, tot românesc și el!

Se cade să fim mândri, că vapoarele noastre și bravi lor marinari, ne fac atâta cinste cu istețimea și cursul lor.

O nouă meserie ticăloasă

Se înmulțesc cei ce vreau să trăiască pe nemuncie — Un finăr care face ataceri din logodne

Un om cu stare bună din orașul Brăila, a fost vizitat zilele trecute de un tânăr ferches, cu numele Alexandru Vlădescu, de fel din Piatra-Neamț, și recomandându-se drept funcționar înalt la o societate petroliferă din Prahova, a poștit să ia în căsătorie pe fiica omului. Se vede că tinărul a căzut cu tronc în inima fetei și, curând, cererea i-a fost primită. Înțelesul s'a făcut și urma să se măieacă logodna.

Viitorul ginere venea în fiecare zi la casa socriilor și cu vorbe dulci s'a priceput să scoată și azi și mâne câte-o sumuliță frumoasă din zestrea viitoare. Cu acești bani Vlădescu ducea zile dalbe. Când banii luăți astfel s'au înmulțit binișor, generele nu s'a mai arătat.

Cea dintâi s'a supărat, firește, fata. Apoi părinții, cari nu puteau înțelege purtarea viitorului logodnic și ginere. L-au așteptat ce l-au așteptat, apoi tatăl fetei, devenind bănuitor, s'a dus la poliție, să-i afle de urmă.

Nu mică i-a fost surprinderea bietului socru aflând că scumpul său ginere nu era decât un pungaș isteț, care în multe orașe a mai avut asemenea isprăvi. La Brăila venise din Cahul, unde a înșelat pe mai mulți părinți

cu fete, fșgânduindu-le tuturora să le „facă fericoite”, apoi înșelându-le banii, se făcea nevăzut. În acel oraș pungașul de inimi, se dăduse inginer la un mare ferăstrău din valea Bistriței. Logodnicile păcălite prin Basarabia, de rușine au tăcut. Însă acum, la B Mla, i-s'a înfundat. Acest socru s'a dovedit mai nepăsător de gura lumii și l-a dat pe fercheșul Vlădescu în seama parchetului.

Învățătura este: om accunoscut, chiar și în cazul că se înfățișează drept peșitor, să nu apropie nimeni pe lângă casa sa. Și nici fetele de măritat să nu fie prea grabnice. Ce bun era obiceiul bătrânesc, când logodnă fără văzători, sau „căutători de los”, nu se făcea nici odată!

Iată la ce sunt bune obiceiurile bătrâneștil!

O datorință sfântă

În mare lucru a fi născut român, a zis cu mândrie un vestit cărturar al neamului nostru, acum câteva sute de ani.

Și a avut dreptate, pentru că poporul nostru e harnic, cruțător dela fire, cinstit, bun la inimă și cu frica lui Dumnezeu și mai pe sus de toate, s'a născut din două neamuri viteze fără pereche: Românii și Dacii. Dacii au lozuit pe aceste plaiuri binecuvântate pe cari locuim și noi astăzi, iar Românii au venit din Roma.

Dintre toate popoarele din lume, numai noi purtăm numele de români. Nume care ne amintește în toată una vreme că Roma e „maica noastră cea bătrână”, cum o numește poetul Vasile Alexandru în cântecul „Sentinela Romană”, pe care îl cunosc până și copiii.

Strămoșii noștri și-au păstrat cu cinste numele. Avem datorința să ne arătăm și noi vredniei de ei!

Dar ca să fim români cum se cade, trebuie să fim și creștin buni. Cine ar vrea să fie român de treabă și nu vrea să fie și creștin în toată legea, se poate asemăna cu o casă care are uși, dar ferești ba. Fie cât de bună, dacă n'are pe unde intra lumina, e ca o temăiță. Așa e și sufletul omului fără de credință și fără Dumnezeu: întunecos ca iadul spre care merge abunăseamă, dacă nu-și vine la cale.

După război, lumea pe alocurea a început să se lapede de cele bune. Usii nu-și mai bat capul decât cu ce să-și umple stomacul nesățios. Se fac robi păntecelui, cum spune sfântul Apostol Pavel. Nu vreau să știe de Dumnezeu, de lege, de biserică, nimic și totuși ar vrea să fie socotiți de alții, oameni de omenie. Lupul încă ar dori câte odată să creadă oile că e miel, numai să poată apuca între ele.

Tot așa și acei oameni cari fără nici o socoteală, trec dintr'o lege într'alta. Mai ales cari își lasă legea strămoșească și singura adevărată catolică. Pentru că:

„Cine dintr'o lege într'alta sare,

Nici un Dumnezeu nu are!”...

E mare lucru a fi român, dar e și mai mare a fi român creștin dreptcredincios catolic.

Românii necatolici is uniți cu maica Romă numai cu numele și cu trupul, dar cei catolici is uniți și cu sufletul, pentru că peste ei e mai mare pe pământ părintele creștinătății, Papa, urmașul vârhovaicului apostolilor, a sfântului Petru care locuiește la Roma.

Într'un sat, un om s'a certat cu preotul său pentru un lucru de nimica și omul în mânia s'a dus la notarul să-i spue că se face ortodox. Notarul i-a și făcut scrisorile de lipsă. Dar omul nostru nu s'a mulțumit cu atâta, a vrut să-și facă ortodoxă toată familia.

Dar când a auzit una ca asta soția și feciorii, i-au trimis înapoi la primărie să-i șteargă din scrisorile cu ortodoxia, spunându-i limpede: „Dacă dumniata vrei să te duci du-te, dar nouă dă-ne pace!”

Iată cum au știut să se ferească de rățaciri acești catolici!

Așa trebuie să facem și noi când cineva ne îndeamnă să ne părăsim legea catolică.

Avem o datorință sfântă: să fim români și creștini adevărați!

Gh. Tepeș
sav.

CALENDARUL DELA BLAJ

In zilele acestea a ieșit de sub tipar „Calendarul dela Blaj” pe 1934. Este mai bogat și mai frumos ca totdeauna. Cuprinde o mulțime de articole foarte interesante și chipuri de toată frumusețea, din țară și din străinătate.

Abonații gazetei „Unirea Poporului” îi câștigă în cinste. Și iată cum:

Restanțierii vechi

adeacă cei cari ne datoresc prețul folii pe anii mai vechi decât 1933 (abonamentul pe 1932, 1931, 1930 și așa mai departe), dacă ne trimit deodată, acum, *toată restanța*, socotind câte 150 Lei pe fiecare an de restanță (nu 180 Lei cum era abonamentul atunci) capătă

In cinste un calendar nou

pe care îl trimitem acasă, cu poșta plătită de noi în ziua în care ne sosesc bani, îndată și dăm calendarul la poștă!

Iată un bun prilej ca oamenii să scape mai ieftin și de datoria la foale și să câștige și un calendar pe deasupra, absolut în cinste! Iertăm deci câte 30 de Lei din fiecare an de restanță și dăm și un calendar pe deasupra. Asemenea înlesnire nu face nici o gazetă restanțierilor săi. Inșă vrem să nu mai avem restanțieri și să ușurăm pe oameni, acum, când banii sunt așa de greu de câștigat.

Restanțierii pe 1933

adică acei cetitori cari sunt în rând cu plata folii până în 1933, dar încă nu și-au trimis abonamentul pe anul în curs, dacă ne trimit *îndată* cu mandat postal suma de 150 Lei, le ștergem și datoria la foale pe 1933 și trimitem acasă, cu poșta plătită de noi, și

un calendar gratuit

Cei cari au restanță mai puțină decât 150 Lei, adică abonamentul pe 1933, la suma datorită adaugă 10 Lei, trimit *îndată* suma la foale și capătă calendarul, ca și ceilalți restanțieri. Vrem ca pe Crăciun să nu mai avem restanțieri la foale. Iar dela anul nou încolo, introducem și noi lista neagră a rău plătitorilor.

Abonații noi

adică acei cari vreau să se facă de-acum înainte abonați la „Unirea Poporului” și ne trimit acum, *îndată*, 150 Lei cu mandat postal, ca abonament la foale pe 1934 **pe întregă luna Decembrie le trimitem foala gratuit și le trimitem și un calendar în cinste!**

Și le socotim plătit și abonamentul pe întreg anul 1934! Așadar, iată, cum se poate avea și foale și calendar, cu o singură plată.

Nimenia să nu scape prilejul!

Pentru toți ceilalți doritori calendarul costă 14 Lei bucată, în librărie sau la administrația noastră, iar prin poștă 16 Lei. Calendarele se trimit numai după primirea banilor.

Pe așteptare nu putem trimite calendare!

Jandarmi mușcați de un câne turbat. Un câne-lup al legiunei de jandarmi din Putna a turbat și a mușcat cu totul 40 de jandarmi cari au fost trimiși numai decât la București, ca să-i ulțoască împotriva turbării.

Hârțile vechi de una mie lei. Știm, cu toții că biletele cele albastre de una mie lei se află sub preschimbare și s'a fost dat termen până la 31 Decembrie 1933. Banca Națională a României, văzând că acest schimb merge încet și până acuma n'au fost prezentate la schimb decât abia jumătate din hârțile albastre, a dat un nou termen de preschimbare până la 31 Ianuarie 1934. Cine are asemenea bilete, să nu le uite deci pe fundul lăzii, ca să nu se afle păgubit mai la urmă!

Catastrofa trenului express trans-Siberian. Trenul express trans-Siberian, care pleacă din Moscova și streataie Siberia, ca să ajungă în Japonia, a deraiat la 60 km. spre răsărit de stația Tritisihar, în urma unui atentat pus la cale de niște hoți. Trenul, în care se aflau peste 600 călători și mergea cu o viteză de 70 km. pe oră, s'a răsturnat. Hoșii, ieșind din ascunzători, au început să tragă cu revolverele în călătorii cari încercau să iasă de sub vagoanele răsturnate. Numărul morților este foarte mare. Au fost prinși 18 hoși cari apoi au fost judecați și osândiți la moarte, iar a doua zi spânzurați.

Cu barca dela Viena la Constantinopol. În ziua de 26 Noembrie a sosit la Galați o barcă din susul Dunării. Din barcă s'a pogorit tânăra vieneză Elisabeta Schöbler, care a plecat dela Viena, ca să nu se oprească până la Constantinopol. Ea a plecat din Viena la 23 Noembrie și a vizitat toate posturile dunărene.

Doi grofi unguri se bat în duel pentru niște câni. Groful (contele) Szechenyi Márton și Ring Vladislav din Budapesta au cei mai buni și mai vestiți câni din Ungaria. Amândoi scriu și la gazete despre creșterea cânilor. Cum, cum nu, au ajuns dintr'un articol la ceartă și pe urmă la duel, rămânând amândoi greu răniți. Acuma stau amândoi în pat și-i mângâie câni.

Din vânzător de ziare arhiepiscop. De curând a ținut arhiepiscopul Murray din St Paul (Statele Unite Nordamericane) o conferință, arătând că în vârstă de 10 ani el era vânzător de ziare pe străzile orașului. Prin munca sa continuă și-a câștigat 800 dolari, cu ajutorul cărora și-a început cei dintâi ani de școală. Fiindcă învășase foarte bine, a fost primit în seminar, a devenit preot, iară astăzi este arhiepiscop.

A murit așteptând să vadă pe Papa. De câteva zile s'a întâmplat în Vatican (marele palat al Papelor) o moarte neașteptată. Un preot bătrân de 73 ani, cu numele A. Caputi, din Italia, era în sala tronului, în fruntea alor 800 credincioși din orașul său, așteptând să vină Sfântul Părinte ca să-i binecuvinte. Înainte de a veni Preafericitul Părinte, bietului preot s'a făcut rău și, înainte de a fi putut dus afară, a murit în sala tronului. Sfântul Părinte l-a dat, foarte mișcat, binecuvântarea papală.

Liga antirevizionistă. Dl Stellan Popescu, directorul ziarului „Universul” dela București, a întemeiat o ligă aşanumită antirevizionistă, care va lupta, cu toate puterile, împotriva Ungurilor cari doresc revizuirea tratatelor de pace. Toți aceia cari doresc să se înscrie în această ligă, să trimită o declarație că doresc să fie membri ai acestei ligi.

Unde se mănâncă cei mai mulți struguri. Este lucru știut că strugurii sunt un nutremânt minunat, care conține foarte multe vitamine adică lucruri hrănitore. De aceea oamenii cumiți mănâncă struguri cât mai mulți. Se vede că Bulgarii sunt, în privința aceasta, cei mai cuminte, pentru că ei mănâncă cei mai mulți struguri în lumea întreagă și anume 20 kilograme de cap de om. Urmează apoi Statele Unite Nordamericane (14 kg. de cap de om), Spania cu 9 kg., Germania cu 2 kg. și Franța nu chiar 2 kg.

Pedepse pentru ceice chinuiesc animalele. Ministerul de justiție din Germania a dat un decret după care chinuirea animalelor va fi pedepsită cu închisoare până la doi ani.

Ce drepturi vor avea Evreii în Germania. Guvernul german pregătește o lege care va reglementa definitiv situația Evreilor din Germania. Evreii vor fi considerați ca minoritate națională. Ei nu vor avea dreptul de vot și nici nu vor putea fi aleși în parlament. Nu vor putea fi nici funcționari de stat și nu vor trebui să facă armata. Ei vor putea încolo fi industriași, comercianți și muncitori de pământ. Copiii lor vor putea urma școlile primare, dară la licee și universități nu vor fi primiți decât în număr restrâns.

S'au cumițit Spaniolii. Am scris de atâtea ori în această gazetă, ce grozavii au făcut necredincioșii în Spania, cum l-au dat afară pe preoți din țară, cum au aprins bisericile, cum au adus legi potrivnice bisericii și altele multe. După doi ani de cumplite chinuri catolicii spanioli s'au recules. La alegerile din săptămânile trecute ei au trimis în parlament mai mulți deputați de dreapta decât de stânga, așa că de aici înainte nu necredincioșii, ci din nou creștinii vor stăpâni în țara cea mai catolică a lumii.

Hotărrea Romilor. Țăganii din București și au pus numele de „Romi”, ca să nu-i baijocorească lumea că-s țăgani. Ei și-au făcut și o organizație despre care am scris și noi la vremea sa. Această organizație este sub conducerea dlui Lăzurică. Mai zilele trecute dl. Lăzurică, cel care spunea și fâgăduia că nu va face politică, a luat hotărrea să îndemne pe toți Țăganii să voteze cu liberalii. Urmarea a fost că dl. Lăzurică a fost luat și el pe o listă liberală, nu știm al cătelea, așa că încă-l vom vedea deputat. Vor avea și Țăganii un deputat și încă liberal.

Doi câni credincioși. Un mare proprietar din partea de miază-noapte a Asiei, cu numele Felter, trăia singur singurel în casa sa din mijlocul gheții în Atlasca, înconjurat numai de cei doi câni ai săi. Intr'una din zile stăpânul se îmbolnăvi greu. Abia a fost în stare să scrie o scrisoare, s'o lege de grumazii unul câne și să-i trimită pe amândoi la vecinul care locuia la o depărtare de vreo 40 kilometri. Câni simțind că-i mare năcaz, au mers tot o fugă, însă pe când au sosit la vecinul, scrisoarea toată era plină de apă, așa că nu se mai putea citi. Vecinul a venit însă totuși, întovărășit de câni, însă pe când a sosit, bietul Felter nu mai era între cei vii. A fost o adevărată nenorocire pentru cei doi câni moartea

stăpânului. S'au așezat lângă el, obosiți cum erau, l-au lins, l-au împlins cu labele, dar stăpânul lor nu se mișca. Au început apoi a uria jalnic și numai cu mare greu l-au putut îndepărta, ținându-i închiși până ce l-au putut înmormânta.

Viața s'a scumpit, în luna Noemvrie. Ziarul „Argus” din București arată în fiecare lună scumpirea sau ieftinirea traiului. Astfel despre luna Noemvrie susține că mărfurile în această lună au fost de 3406 mai scumpe decât în August 1916, adică la izbucnirea războiului românesc. În luna Octomvrie 1933 prețul mijlociu al mărfurilor a fost de 3385 ori mai scump decât în August 1916, așa că prețul tuturor mărfurilor s'a scumpit față de luna trecută cam cu 20 bani.

Târgurile la Mociu. În comuna Mociu din județul Clujului, se țin următoarele târguri anuale: 1) În 18, 19 și 20 Decemvrie; 2) la 15, 16 și 17 Februarie; 3) Luni, Marți și Miercuri înainte de Dumineca Florilor românești; 4) Luni, Marți și Miercuri înainte de ziua Eroilor; 5) La 16, 17 și 18 August; 6) La 18, 19 și 20 Octomvrie. — Ziua întâi și a doua totdeauna târg de vite, a treia zi târg de mărfuri. Târg de săptămână în fiecare Marți.

Mackensen a împlinit 84 ani. Vestitul general german, mareșalul von Mackensen a împlinit, zilele trecute, vârsta de 84 ani. El este deplin sănătos atât truște cât și sufletește.

Groznică nenorocire din Costeni. Hreș Vasile din această comună, mergând la pădure, a văzut un om trecând peste holda lui de grâu. Omul era Lucian Ioan a Fătului. Luându-se la ceartă, Lucian l-a tocat în cap pe Hreș Vasile, cu săcurea. Cel lovit a mai trăit o săptămână, apoi și-a dat sufletul în grele chinuri. După mort au rămas doi copii orfani și mama lui de 70 de ani. Ucigașul asemenea are familie. La înmormântare a plâns satul întreg de așa întâmplare cumplită. Iată unde duce mânia nestăpânită!

Cea mai răspândită gazetă din lume este gazeta englezească „Daily Mail”, care se tipărește în nu mai puțin de 1 million 8 sute de mil de exemplare. La noi cel mai răspândit ziar este „Universul” dela București, care se tipărește în 100 mil exemplare, și îndoveasca „Dimineața” tot dela București care azi-măne întrece „Universul”. Dacă am fi noi Românii uniți oameni conștiți, ar trebui ca și „Unirea Poporului” să se cetească în cel puțin 100 de mil de exemplare, fiindcă suntem aproape 2 milioane de Români uniți în această țară. Noi însă suntem foarte nepăsători.

A dormit trei ani. Zilele trecute s'a trezit, după trei ani de somn neconținut, soția cheferistului Biedermann din Peterskirchen (Bavaria din Germania). În cursul îndelungatului somn ea a fost nutrită cu lapte și alte beuturi, și încă cu puterea. Ea își aduce foarte bine aminte de toate cele petrecute înainte cu trei ani. Somnul cel îndelungat i-s'a părut ca o singură noapte. A slăbit însă cumplit de această boală a somnului.

Domnul Mussolini și învățătoarea. Cel mai mic dintre fiii dlui Mussolini, Romano, un copil de 6 ani, e leneș, nu învăța așa că învățătoarea lui a fost silită să-l lase repetent. Dl. Mussolini nu numai că nu s'a supărat ci dimpotrivă i-a spus învățătoarei: „Ai făcut bine și te felicităm! Imi pari o raritate! Unii profesori își închipuesc că-mi fac plăcere răsfațându-mi copiii. Poartă-te cu fiul meu

Romano, care știu că este leneș, ca și cu ceilalți. El are să-și mulțumească într-o zi, cum își mulțumesc eu astăzi”. După aceasta Domnul Mussolini l-a strâns mâna învățătoarei. — Ar putea lua pildă dela dl. Mussolini mulți părinți cari au copii la școală!

Jertfele beuturii în America. În vremea cât a dălnuit în America oprirea de a se bea beuturi beșive, au fost uciși 100 de oameni cari introduceau beuturii pe furișul, au fost arestați 800,000 persoane și s'au confiscat băuturii în valoare de 205 milioane dolari. Începând cu ziua de 5 Decemvrie Americanii au vole să bea din nou beuturii beșive cât le place.

Cancerul pe cale de a se vindeca. Cancerul sau racul este o boală foarte cumplită care omoară foarte mulți oameni. În Germania au murit anul trecut de cancer 66 mil de oameni, pe când de tuberculoză numai 61 mil. Dr. Fischer din Milano zice că ar fi aflat un leac foarte bun împotriva cancerului. În același timp se vestește din America de Nord că acolo un medic a încercat să vindece cancerul cu venin de șarpe. Să vedem acuma, al cărui leac se va dovedi a fi mai bun.

„Miss Vilna” vrea să devină călău. E deadreptul greșoasă întrecerea de frumseță a fetelor. Fiecare țară și oraș își alegea până acuma pe „Miss”-a adică pe dăcarea ei, iar lumea fără minte i-se închină ca unei minuni, cu toată ea nu avea nici o vrednicie că a ajuns „Miss”. Că ce secături au ajuns regine de ale frumseței, se vede din următoarea știre. Din Varșovia, capitala Poloniei, se telegrafează că regina frumseții orașului Vilna, după ce nu a putut ajunge la nici un post, a candidat pentru postul de călău devenit vacant prin retragerea călăului de până acuma care a spânzurat cu totul 100 persoane. Această regină a frumseții declară că are mână sigură și nu cunoaște frica.

Călnță grozavă. Fata Maria Vasilache din comuna Lămășeni de lângă Fălticeni, fiind drăguța unul flăcău, a dat naștere la doi gemeni. Ne mai putând înfrunța disprețul consătenilor, s'a dus în cimitirul comunei și s'a spânzurat de o cruce.

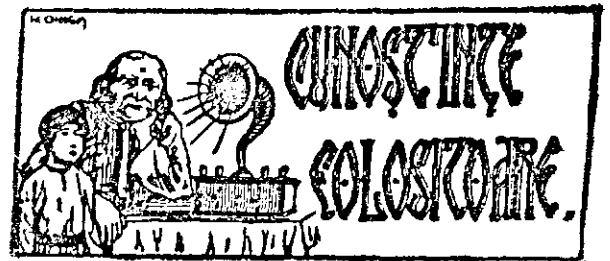
Scăpat dela moarte printr'un vis. La o mină din Anglia s'a întâmplat o mare nenorocire, la care au fost omorâți 15 minieri. Un tânăr de 15 ani a scăpat de moarte în următoarele împrejurări. Mamă-sa visase în noaptea dinainte de nenorocire că se va întâmpla în mină o mare nenorocire. În urmă visului, ea și-a oprit copilul să meargă. El nevoind s'o asculte, l-a înținat în casă. După câteva ceasuri s'a întâmplat groaznică catastrofă, din care el a scăpat numai datorită visului mamei sale.

Somnul vindecă. Profesorul vienez Dr. H. Mautner arată, într'o revistă medicală, că somnul este unul dintre cele mai bune leacuri pe cari le avem peste tot. Prin somn el a vindecat boale cari altfel păreau că nu se pot vindeca. Bineînțeles că în cazurile acestea nu vindecă somnul, ci natura, care în somn lucrează mai bine decât fiind omul treaz.

O șopărlă urlașă. În grădina zoologică (de animale) din Berlin (capitala Germaniei) este o șopărlă, care are lungimea de un metru, o culoare ca de bronz și o creastă dințată pe spate, așa că pare o șopărlă aripată.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Merele

Lumea cunoaște merele încă din vremurile celea mai vechi. Fructul pe care l-a mâncat Eva de pe pomul cel oprit din Raiu și i-a dat și lui Adam să mănânce, a fost mărul.

Din grădinile lui Ramses se culegeau în fiecare zi câte 848 de coșuri cu mere, cari se împărțiau preoților din Teba. Evreii când au plecat din Egipt în Palestina au dus cu ei și mere. Din Palestina au ajuns merele și în Europa.

Totdeauna merele s'au bucurat de mare cinste. Marțial, un scriitor din vremea veche, aseamănă sărutul cu o față tânără când mușcă dintr'un măr copt. Iar Catullus zice că mărul este zeul grădinilor.

Poveștile noastre încă sunt pline de grădini cu mere de aur în jurul palatelor cu domnițe tinere păzite de zmei sau balauri și feți frumoși se luptă cu ei pentru ca să câștige mâna domnițelor.

Multe cântece încep cu »mere verzi« ori »măr mustos« sau »măr sălcu«.

- »Și-am zis verde »măr mustos«,
- »M'ai făcut maică frumos,
- »Neamțului de bun folos.

Merele sunt o adevărată binefacere. Sunt bune, sănătoase și se pot păstra mult.

Cu mere se pot vindeca multe boale. Cei vechi folosiau merele coapte și fierte în apă la durerile de ochi.

Mai demult se pregătea din mere fierte în untură o pomadă bună în contra crepăturilor dela buze și de pe mâni.

Merele sunt minunate pentru creeri, căci cuprind o materie numită acid fosforic. Cei cari muncesc mult cu creerii cum sunt profesorii, advocații, preoții, învățătorii și funcționarii, ori cât de obosiți ar fi, mâncând două-trei mere, se liniștesc și se odihnesc ca și cum ar fi luat ceva leacuri scumpe.

Răcelile încă se pot vindeca cu mere. Cei răciți, e bine să mănânce demineața și seara câte un măr. Acreala mărului vindecă răceala.

Merele curăță gura și mâțele și regulează stomacul. Cei cari mănâncă regulat mere, mistuie mai ușor și nu vor avea nici odată boale de stomac și de mâțe.

O adevărată binefacere sunt merele și pentru rărunchi, cari lucrează mai ușor și niciodată nu se formează în ei pietricele.

Bolnavii cari nu pot dormii, dacă mănâncă seara câte un măr două, adorm mai ușor.

Copiii să mănânce mai bine mere în loc de bomboane, căci bomboanele strică dinții și stomacul, pe când merele curăță dinții și întăresc corpul. În coaja merelor se găsesc multe materii mărunte, numite vitamine, cari sunt foarte bune și hrănitore.

Din mere dulci, mere amare și acre se pregătește și cidru, un fel de vin de

mere foarte bun și sănătos, dacă se bea în cantitate mică. La noi se bea puțin cidru, în alte țări însă, cum e în Franța se bea la an aproape 15 milioane hectolitri.

Merele, fiind așa de bune și așa de minunate, să nu lipsească din nici o casă. Cine are grădină, să sădească în ea și meri. Va avea totdeauna hrană bună, leacuri minunate și poate și câștig bănesc destul de însemnat.

Ion Popu-Câmpeanu

Vești bune din Aiton

Primum o scrisoare mai lungă din Cluj, în care un prieten al gazetei ne scrie lucruri frumoase despre fruntașii comunei Aiton, din județul Turda. Creștinii cercetează cu multă trăgare de inimă știința bisericii, unde preotul predică regulat, chiar și la vecernie. Femeile au o foarte zelosă reuniune, înființată de Păr. Gligor, cu peste 200 de membre. Reuniunea are cor. Membrele se spovedesc cel puțin în fiecare lună odată și se cuminesc. Iau parte la toate slujbele ce se fac în biserică, precum și la înmormântări. Toate au cărți de rugăciuni, rozare și alte obiecte sfinite. Au adunat de prin sat lână și bani, și au pus războais, să facă haine pentru sf. altar.

Între popor și preot este o mare legătură sufletească. Preotul aleargă cu plăcere pentru turma sa, în schimb, cu aceeași dragoste, poporul i-a lucrat în cinste pământurile arându-le și semănându-le gata.

Unde păstorul este infocat de dragostea bisericii și a poporului, acolo toate merg bine.

Fel de fel

Iarna va fi grea

În părțile Galiciei de răsărit și în Polonia au năvălit cărduri mari de porci sălbatici. Acesta e un semn ca iarna care începe va fi o iarnă grea.

O mașină minunată

Un doctor englez cu numele Cannon a născocit o mașină, care poate arăta gândurile oamenilor. Cu aceasta mașină să poate arăta și dacă doi logodnici sau doi soți se iubesc.

Răsunarea unor fete bătrâne

În comuna Rașova din Cehoslovacia de vre-o câțiva ani încoace, în fiecare săptămână se întâmplă câte un foc, arzând casele plugarilor una după alta. În mai puțin de un an au ars peste 30 de case. Făcându-se cercetări de către jandarmi, s'a aflat că focul era pus de niște fete bătrâne, cari s'au hotărât să aprindă toate casele în cari este vre-o fată tânără de măritat. De câte ori au auzit că se mărită din vre-o casă vre-o fată tânără, peste noapte se furișau și aprindeau casa. Acum sătenii au hotărât că dacă mai arde vre-o casă, stărpesc toate fetele bătrâne din sat.

Păstrarea cartofilor iarna

Cartofii se păstrează iarna la un loc uscat și răcoros ca să nu încolțească și e bine să aruncăm printre cartofi bucăți de var nestins.

Cei cari se urcă fără bilet în tren

Direcțiunea drumurilor de fier anunță, că acele persoane, cari se urcă în tren fără bilet și nu au anunțat șeful trenului înainte de plecare, vor fi pedepsiți în felul următor: la clasa I: 120 Lei, la clasa II: 100 Lei; și clasa III: 80 Lei. Această pedeapsă se socotește peste prețul biletului de călătorie. Nu vor fi pedepsite persoanele cari se urcă dela haltele unde nu se vând bilete de tren.

Fetele în armată

Două sute de fete din Turcia au cerut cărmuirii să le îngăduie să facă și ele armată. Patruzeci din ele au cerut să facă armata la artilerie, douăzeci la aviație și celelalte la infanterie și marină. Dacă guvernul n'ar voi să le primească ele sunt hotărâte să ceară acest lucru chiar și dela Mustafa Kemal, președintele republicii.

Cărți nouă

Calendarul dela Blaj pe 1934. Abia a început să se trimită calendarul cel nou, leșit dela tipar în ziua de 2 Decembrie, și ne și vin scrisori de benevoitoare aprecieri. Din acestea credem că suntem dator să alegem una deosebit de scumpă nouă, pe care ne permitem să-o dăm aici, pentru dragostea cea mare ce se desprinde dintr'ansa, față de Blaj și trecutului său.

București, 6 Dec. 1933, la Sf. Nicolae. — Primesc acum Calendarul dela Blaj pe anul 1934. Mă mișcă primirea lui, ca orice îmi vine dela apropierea spre unire a Târnavelor; acesta și mai mult, fiindcă se înfățișează cu forma catedralei pe care am văzut-o cu admirație întâia oră la 1866, iar în lăuntru am găsit chipul bunului părinte, care stă nemișcat în șirul binefăcătorilor și iubiților mei cei mai de aproape, Moldovănuș, în a cărui atmosferă de afectuoasă bunătate am trăit și trăiesc, începând din anul clasei III gimnaziale. Înțelegi câtă emoție îmi deșteaptă răsfoirea calendarului, atât pentru orașelul cu mărețele lui tradiții ale reînvierii naționale și pentru amintirile personale din dulcea copilărie, trăită în atmosfera lui senină.

Mulțumirile cele mai călduroase te rog să le primiți pentru aducerea aminte de acela a cărui viață este totdeauna legată de Blajul nostru scump, din care a răsărit și a fost fericit să poată contribui cât de puțin pentru ajungerea menirii lui, pentru lumina și întărirea neamului.

Sărbători vesele și luminoase vă urez tuturor pentru apropiatele sărbători ale creștinătății. — Ion Bîanu.

Domnul Ion Bîanu, membru și până de curând președintele Academiei Române, este fiul al șinutului Târnavelor, fost școlar al Blajului, care nu scapă nici un prilej să nu-și arete simțirile sale celea mai călduroase față de cuibul vechiu, făcând prin aceasta mare cinste orașului nostru. Blajul îl socotește între cei mai mari fii ai săi, de totdeauna.

Armele credinței, manualul Românului creștin în apărarea credinței sale strămoșești, de Dr. Gheorghe Florescu. Ediția II revizuită și completată de Dr. Nicolae Brînzeu, Biblioteca „Să fie lumină” Lugoj, 1933. Preț 20 Lei.

Cartea cu titlul de mai sus este tipărită de Reuniunea de misiuni științifice din dieceza Lugojului și este foarte prețioasă pentru orice Român unit cu Roma, care vrea să-și cunoască și să-și întărească credința sa cu dovezile nebiruite ale științei teologice. Bună, mai ales pentru aceia cari ajung în împrejurări să fiină luptă cu bărbătorii credinței celei adevărate. Toate punctele celea mai des atacate sunt lămurite aici cu prisosință și cu temeinicie. Preții mai cu seamă, pot avea întru ajutor de neprețuit. Însă pot să-o înțeleagă și să-o adăncească și laici, spre întărirea credinței lor. Doritorii vor cere-o dela Reuniunea de Misiuni la Episcopie în Lugoj.

Rev. A. Bugardean, Trenton N. I. — În urma scrisorii din 17 Nov. am început să trimitem gazeta pe adresa D-lor Ioan Varucza, Vasile Mîtreș și Vasile Flăp, socotindu-i abonați din 1 Ian. 1934. Mulțumiri călduroase pentru felicitările de sărbători, dorindu-Vă și înnoiașmenen!

D-lui Ștefan Lazar, abon. nr. 2449. — Aveți restanțe pe anii 1929-1933, total Lei 773.

D-lui V. Moldovan, Turda. Aveți restanțe pe anii 1930-1933, Lei 630. — Vă mulțumim că V-ați înlocuit de noi și Vă rugăm, dacă se poate, să ne trimiteți banii cu mandat postal.

D-lui Dr. Bazil Stolica, medie, Oena M. — Suma de 150 Lei am primit-o în ziua de 22 Nov. a. c. și abonamentul este plătit până la 31 Dec. 1933.

D-lui Ioan Rusu, Soceni. — Am primit 300 Lei din cari V'am achitat restanțele pe 1931 și 1932. Mai aveți de plătit Lei 150 pe 1933.

D-lui Ioan Mureșan, Turda. Am primit 400 Lei, din cari V'am șters restanțele pe 1932 și 1933 (Lei 200). Pe 1934 V'am scris 150 Lei. Au mai întrecut 60 Lei; ce să facem cu acești bani?

D. Nicolae, Arhînd. — Dacă vă aflați cel puțin 10 oameni, cărora le trebuie calendar, vă socotim ca 12 Lei bucata. Deci pentru 10 calendare veți trimite 120 Lei și le primiți acasă cu poșta plătită.

V. Gr. F. — „Cătrenele” trimise cuprinde, fără îndoială, amintiri fermecătoare, însă în foaia noastră nu se potrivesc. Calendar V'am trimis, precum ați dorit. Cu bine!

Ioan Matențiu, Aurora Il., America. — Între 24 Iulie ne-ați întrebat, cum stați cu plata foii noastre? Scrisoarea s'a rătăcit și abia acum ne-a căsūt în mână. Aveți de plătit câte 300 Lei pe 4 ani, adică 1930-1933, total 1200 Lei. Dacă vă ajută Dumnezeu, vă rugăm să nu ne uitați, că foaia are mari greutate.

M. On. Virgil Trușășiu, preot, Sudurău. — Pe 1933 sunteți în regulă cu plata abonamentului. Mai aveți achitat și pe 1934 Lei 50 — Călduroase mulțumiri!

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Gheorghe Dancia, Veturia Pop, Of. parohial gr.-cat. Zlatna, Of. parohial gr.-cat. Sănger, Niculiță Husara, Petărleasa Filon, Romul Cucerzan, Luca Beraru, Nicodim Măraș, Iosif Rusu, Valer Platon, Biserica gr.-cat. Maier, Stanciu Gligor, Valeriu Stoian, Iuliu Trușășiu protopop, Teodor Lungă, Leontina Tiniș, Gheorghe Ardelean, Eugen Circa, Fircău Vasile, Teodor Suci, Ștefan Muntean.

Alte sume: Procop Iacobciuc Liège 100, Ludovic Lăcătuș 200, Sirca Petru 50, Gheorghe Mureșan Cleveland-Ohio 280, Ioan Cordeș 120, Ioan Baciș 25, Solomon Armean 90, Ana Porimbe 75, George Haisea și Ion Borcoman 160, Hângău Matei 920, Trăilă Crăciunel 200, Chira Vasile 200, Rogea Ioan 300, Ieronim T. Iosca 200.

Redactor: IULIU MAIOR.

De vânzare

o bicicletă uzată

A se adresa D-lui Econom al Internatului „Vancean” de băieți

194

Curs particular pentru cantori

Toți cantorii cari doresc să învețe cântările bisericesti ca la Blaj, sunt rugați a se prezenta în Cluj, la cantoral Bisericii gr.-cat., în Str. Iorga Nr. 6 și 8.

Cursul începe la 1 Ianuarie și va dura 3 luni.

Pentru informații, până la data primirii, a se adresa cu încredere, la Gheorghe Mureșan, cu adresa de mai sus.

Cluj 27 Noembrie 1933.

191 (3-3)